

La ciutat de Vila-real no seria el que és sense les persones que han format part de la nostra història. Les que ens han fet i ens fan grans. Les que han convertit Vila-real en la ciutat capdavantera, solidària, innovadora que som. I és una obligació de les societats i de les institucions que les representem canalitzar eixe reconeixement cap a la nostra gent que és, sense cap lloc al dubte, el major premi i el major estímul per seguir avançant.

Ahir vam poder mostrar el nostre orgull cap a una vila-realença extraordinària: Dolores Cortés Goterris, a qui vam atorgar les credencials com a Filla Predilecta de Vila-real. Una dona que sap millor que ningú que vol dir innovar, reinventar-se i obrir-se camí en un entorn difícil. Una emprenedora exemplar que va suposar tota una revolució en la història de la moda de bany, reconeguda internacionalment, però sense perdre mai ni un gram de l'estima a la nostra terra.

La història de Dolores Cortés és una història d'èxit i de superació. Com la de tantes i tantes dones que han fet possible el Vila-real de hui. Dones a les que la història no ha fet la justícia que mereixen. Només una dada a mode d'exemple: de les 45 distincions de tot tipus que s'han atorgat al llarg de la història local, només dues –Angelina Abad i Dolores Cortés- són dones. Una evidència més de la discriminació patida per la dona al llarg del temps i de la necessitat apressant de seguir lluitant per la igualtat.

La dona ha sigut fonamental per al desenvolupament de la nostra societat. Què hauria sigut de Vila-real sense el paper de les dones als magatzems de taronges? O sense Dolores Cano, la matrona, pionera al seu àmbit, que hui dóna nom al centre de salut del Pilar. O sense Dolores Cortés, emprenedora i ànima *mater* d'una empresa que és un autèntic referent en el competitiu món de la moda de bany.

Tenim molt de camí encara per davant per a fer justícia i posar les dones al lloc que mereixen. L'acte de nomenament de Dolores Cortés Goterris com a Filla Predilecta de la Ciutat és un pas, xicotet però important, en aquest camí que ens queda per recórrer.

La història ha estat sempre escrita pels homes. Per això el reconeixement social, posar en valor el paper de les dones en el progrés de les societats, és clau per a acabar amb aquest oblit històric i sistemàtic. Però hi ha molts més fronts oberts en aquesta lluitar per aconseguir una igualtat real entre les dones i els homes a tot el món i en tots els àmbits. Acabar amb la bretxa salarial de gener, que fa que les dones cobren 6.000 euros menys que els homes al nostre país; trencar el sostre de cristall que dificulta que les dones ascendisquen en l'àmbit públic; posar fi d'una vegada per totes, amb un pacte d'Estat, contundència i recursos, la violència de gènere... Junts i juntes, hem de seguir treballant sense descans per aconseguir-ho.